

SVANUĆE

Broj 4

Travanj 2014

First-class postage paid at Rutherford, NJ. Published by The Dawn Bible Students Association, 199 Railroad Avenue, East Rutherford, NJ 07073. \$12 per year.

Sent without cost overseas.

www.dawnbible.com

ARGENTINA: A. Lupsor, Calle

Almirante Brown 684, Monte Grande C.P, 1842 Buenos Aires

AUSTRALIA: Berean Bible Institute, P.O. Box 402, Rosanna, Victoria 3084

BRAZIL: A Aurora, Caixa Postal 77204, Nova Iguaçu, Rio de Janeiro, CEP 26210-970

BRITISH ISLES: Associated Bible Students, 102 Broad Street, Chesham, HP5 3ED, England

CANADA: P.O. Box 1565, Vernon, British Columbia, V1T 8C2 Canada

CROATIA: Kneza Branimira 18, 44010 Sisak

FRANCE: L'Aurore, 45, Avenue de Gouvieux, 60260, Lamorlaye

GERMANY: Tagesanbruch Bibelstudien- Vereinigung, Postfach 11 03, 64368 Ober-Ramstadt

GREECE: He Haravgi (The Dawn), 199 Railroad Avenue, East Rutherford, NJ 07073 USA

INDIA: The Dawn, Blessington, #34, Serpentine Street, Richmond Town, Bangalore 560025

SPAIN/ITALY: El Alba/Aurora, Associazione Studenti Biblici, Via Ferrara 42, 59100 Prato—Italia

Hrvatsko izdanje Članci u ovom broju uzeti su iz tekući broja časopisa „Svanuće“ na engleskom jeziku

SADRŽAJ

VRHUNCI SVANUĆE

Uskrsli Krist 2

Međunarodne Biblijske Studije

Isus čisti Hram 12

Mesijanski svećenik-kralj 16

Treći Dan 19

Od Patnje Do Slave 21

KRŠĆANSKI ŽIVOT I UČENJE

Razmišljanja o Sionu 24

The Dawn – Svanuće

Croatian Edition - April - 2014

First Issue published December 2013

Printed in USA

Uskrsli Krist

“Stoga ste i vi sada žalosni. No opet ću vas vidjeti, i srce će se vaše radovati, i radost vašu nitko neće uzeti od vas.” —Ivan 16:22

U DIRLJIVOM proročanstvu koje završava s našim uvodnim retkom, Isus je prognozirao osjećaje svojih učenika s obzirom na njegovo raspeće, i također veliku radost koja će slijediti kad budu saznali za njegovo uskrsnuće.

Citiramo cijeli tekst u kojem je Učitelj rekao, „Zaista, zaista, kažem vam: vi ćete plakati i jaukati, a svijet će se radovati; i vi ćete se žalostiti, ali će se žalost vaša prometnuti u radost. Žena je žalosna kad rađa jer je došao njezin čas. Ali kad rodi dijete, ne sjeća se više muke zbog radosti što se čovjek rodi na svijet. Stoga ste i vi sada žalosni. No opet ću vas vidjeti, i srce će se vaše radovati, i radost vašu nitko neće uzeti od vas.“ (Ivan 16:20-22)

Mi možemo dobro razumjeti duboku tjeskobu učenika kad je Isus bio uzet od njih i okrutno pogubljen. Oni su vjerovali sa svim svojim srcem da je on bio obećani Izraelski Mesija, međutim njihovo razumijevanje njegove misije bilo je ograničeno.

Oni nisu znali da prije nego što bude vladao svijetom u pravednosti, kao što je prorečeno, on je najprije trebao umrijeti kao Otkupitelj ljudske rase. Ne znajući to, oni su vjerojatno osjećali da je njegova smrt mogla značiti da on u stvarnosti nije bio Mesija, ipak su ga voljeli previše da bi spremno priznali tu mogućnost. Tako zbunjeni i u čudu, čekali su i razmišljali o svemu.

MALO NADE

U tim danima između Kristovog raspeća i njegovog uskrsnuća kad se ispitivala njihova vjera, njegovi su se učenici vjerojatno prisjećali izvjesnih stvari koje je on rekao što se tiče činjenice da bi on trebao biti podignut iz mrtvih. Međutim oni nisu preozbiljno razmatrali te izjave. On je također prorekao i svoju smrt, ali oni nisu u to željeli vjerovati.

Za učenike Isus je trebao biti svjetski vladar, i ideja da bi njegovim neprijateljima trebalo biti dopušteno da ga pogube čak i prije nego je bilo ijednog dokaza da bi njegovo kraljevstvo trebalo biti uspostavljeno, bila je nevjerojatna. Kao posljedica toga oni nisu ozbiljno razmišljali o njegovoj smrti, niti su pokušavali razumjeti što je mislio pod tim da treba biti podignut iz mrtvih.

Premda zbunjeni zbog onog što se dogodilo njihova velika ljubav prema Učitelju održala je živom treperavu nadu koja se brzo raspirila u sjajni plamen uvjerenja i radosti zbog vijesti da onaj kojeg

su toliko ljubili, i kojemu su predali svoje živote, više nije mrtav. Marija Magdalena bila je prva na grobu čak još za mraka, tog nezaboravnog prvog dana u tjednu. Zapazila je da je kamen sa ulaza u grob bio maknut i pohrlila je reći to Ivanu i Petru. Ta dva gorljiva učenika otrčala su do groba. Ivan, koji je prestigao Petra, stigao je prvi do groba, i odvažno je pogledao unutra. Isusovo tijelo je nestalo. Ostali su samo povoji u koje je bilo umotano Isusovo tijelo. Petar je nakon što je stigao bio još odvažniji pa je ušao u grob i potvrdio ono što je Ivan vidio izvana. Isus nije bio tamo. Ivan je zatim ušao za Petrom u grobnicu i nakon ispitivanja potvrdio da je tijelo njihovog Učitelja nestalo. „Jer još,“ kaže izvještaj „ne bijahu znali (razumijeli) Pismo, da on mora uskrsnuti od mrtvih.“

IDI I RECI

Petar i Ivan vratili su se natrag, ali Marija je oklijevala i Isus joj se pojavio kao vrtlar. Međutim, jedino kad joj se obratio imenom prepoznala ga je. (reci 11-16) Bila bi ga zagrlila ali on joj je rekao, „Idi k braći mojoj i reci im: Uzlazim k Ocu svojemu i Ocu vašemu, i Bog svojemu i Bogu vašemu.“ (redak 17) Anđeo je također rekao „ženama“ kod groba, „pođite i recite njegovim učenicima da je uskrsnuo od mrtvih. I evo, ide pred vama u Galileju. Ondje će te ga vidjeti.“ (Mat. 28:7) Zadatak da se obavijeste njegovi učenici da je Isus bio podignut iz mrtvih bio je hitan. Cijela njegova

služba bila je vrlo kratka- samo tri i pol godine. Sada kada je oživio, ostat će sa svojim učenicima nešto više od mjesec dana. Čak i tijekom tog kratkog vremena trebao se družiti s njima u samo nekoliko kratkih prilika. Jedan od glavnih ciljeva tih pojavljivanja bio je predstaviti im „neosporne dokaze“ da više nije mrtav. (Djela 1:3)

Drugi cilj Isusovih kratkih pojavljivanja njegovim učenicima nakon njegovog uskrsnuća bio je utisnuti u njih odgovornost koju su sada imali da budu njegovi izaslanici u svijetu. Prvi put kad se sastao s njima bilo je navečer tog prvog dana kad je razgovarao s Marijom nakon čega im je ona donijela vijest o njegovom uskrsnuću. Oni su se okupili iza zaključanih vrata zbog straha od Židova. Tada se Isus iznenada pojavio pred njima i rekao, “Mir vama.” Da umanjí njihove sumnje, pokazao im je svoje ruke i svoju stranu, i oni su „se obradovali što vide Gospodina.“ (Ivan 20:19,20)

„Stoga im je Isus ponovno rekao: Mir vama! Kao što je Otac mene poslao, tako i ja šaljem vas.“ (redak 21) Nisu trebali pretpostavljati da je njihovo djelo kao njegovih učenika završeno. Istina, ono je bilo prekinuto i oni su bili zbunjeni i obeshrabreni. Međutim, trebali su se ustati iz te situacije i s razumijevanjem činjenice da njihov voljeni Učitelj više nije mrtav i da mu je dana sva moć na nebu i na zemlji, trebali su suočiti svijet s porukom o uskrsnom Kristu.

Toma nije bio prisutan te večeri kad se Isus pojavio svojim apostolima. Kad su mu drugi ispričali o tome, on je rekao da ne bude vjerovao sve dok ne vidi izvjestan dokaz za sebe. Isus je čuo to opažanje, premda apostoli nisu znali da je on bio tamo prisutan s njima, pa im se stoga pojavio pod sličnim okolnostima, kako bi i Toma također bio uvjeren. On nije osudio Tomu, nego je ukazao na sreću onih koji će biti u stanju vjerovati bez da su vidjeli ovaj vidljivi dokaz njegovog uskrsnuća. (reci 24-29)

ZNAKOVI

Ivan je ukazujući na Isusovo pojavljivanje u svrhu uvjeravanja Tome, primjetio, „Isus doduše, učini i mnoge druge znake pred svojim učenicima, koji nisu zapisani u ovoj knjizi.“ (redak 30) Pokazivanje tragova čavala i rane od koplja bilo je „znak.“ Apostoli nisu vidjeli Isusovo božansko tijelo. Oni su vidjeli jedino tijela u kojima im se pojavio. Ustvari, on je dao svoje tijelo za život svijeta, ali apostoli, to još uvijek nisu mogli razumjeti. Oni su mogli razumjeti jedino zemaljske svari, stoga u smislu „znakova“ on im se pojavio u različitim putenim tijelima, kako su već nalagale okolnosti.

Mariji se kod groba pojavio kao vrtlar. (Ivan 20:15) Na obali Galilejskog mora pojavio se kao stranac. (Ivan 21:4) Nijedno od tijela u tim prikazivanjima nije bilo Isusovo novo božansko

tijelo. Godinama kasnije Apostol Ivan, koji je vidio ta različita pojavljivanja, i razumio ih kao znakove, napisao je, „Ljubljeni sada smo djeca Božja i još se ne očitova što ćemo biti. A znamo: kad se očituje, bit ćemo njemu slični, jer ćemo ga vidjeti kao što jest.“ (1 Ivan. 3:2) Da je Ivan vjerovao kako je tijelo koje je vidio u sobi kad su vrata bila zaključana, tijelo s tragovima od čavala na rukama i nogama i s ranom od koplja na svojoj strani, bilo Isusovo stvarno tijelo nakon njegovog uskrsnuća, on bi tada napisao, “Mi znamo kakvi ćemo biti, jer ćemo biti poput njega koji je imao rane na rukama i u nogama i na strani.“

To međutim nije bilo slučaj. Isus je bio pogubljen u tijelu. Njegova je ljudska priroda bila dana kao žrtva da otkupi grijehom-prokleti svijet od smrti. Sada je bio podignut u moć i veliku slavu, međutim pojavio se svojim učenicima na jedini način kojeg su mogli shvatiti. Zaista, kao što smo već zapazili, u to vrijeme oni nisu stvarno razumjeli zašto je on umro. Oni su bili presretni što on više nije bio mrtav, ali su se pitali zašto se trebala dogoditi tragedija njegovog raspeća i prekinuti njegovu misiju.

PUT ZA EMAUS

Premda je Isus u znatnim detaljima to objasnio dvojici od njih, apostoli nisu mogli u potpunosti razumjeti odgovor na ovo pitanje sve dok Sveti Duh nije bio sišao na njih na Pedeseticu.

Ta dvojica su bili Kleofa i i jedan drugi učenik kojima se Isus pojavio dok su putovali za Emaus. (Luka 24:13-32) Dok su putovali ti su učenici „razgovarali i raspravljali.“ Koliko je gorljiva morala biti ta njihova rasprava. Primili su izvještaj kojeg su im donijele žene da je Isus bio podignut iz mrtvih, ali oni ga nisu vidjeli, no ipak su se nadali da su te vijesti bile istinite.

Nisu prepoznali stranca koji im se pridružio, i na njegov upit, objasnili su razlog svoje zbunjenosti. Isus je odgovorio, „O bezumni i spora srca da vjerujete svemu što su govorili proroci! Nije li trebalo da Krist to pretrpi te uđe u svoju slavu?“ Zatim izvještaj nastavlja, „I počevši od Mojsija i od svih proroka, tumačio im je što u svim Pismima stoji o njemu.“

Ta dva učenika nisu prepoznali da je to ustvari Isus koji im tumači Pisma. Sve dok se njihovo putovanje nije približilo kraju, kad je prilikom večere, „uzeo kruh, blagoslovio ga, razlomio ga te im ga dao,“ oni nisu shvaćali da je taj stranac ustvari bio njihov ljubljani Učitelj. Sada su sa svom sigurnošću znali da Isus više nije mrtav. Vijesti koje su im rano ujutro tog dana žene donijele s groba pokazale su se istinitima, jer oni ne samo da su vidjeli Isusa, nego su i razgovarali s njim malo poduže.

Sada su također shvaćali, onoliko jasno koliko su mogli razumjeti prije primanja Svetog Duha, zašto je bilo neophodno da Isus umre. Naučili

su da je Mesija „izlio dušu svoju ma smrt,“ da otkupi palog čovjeka od kazne grijeha u ispunjenju proročanstva i zato što je to bilo dio Božjeg plana. Inače bi vladao nad umirućom rasom a ne nad onima koji se „putem svetosti“ vraćaju u vječni život. (Iza. 53:12; 35:8)

HRANI MOJE OVCE

Učitelj se po drugi put pojavio svojim učenicima na obali Galilejskog mora. (Ivan 21:1-17) Sada su već bili uvjereni u njegovo uskrsnuće, međutim u svojim različitim pojavljivanjima nije im naveo nikakav šta i kako da rade dalje. Više ga nisu mogli slijediti od mjesta do mjesta i podupirati njegovu službu kao što su to činili prije nego je bio razapet. On je mogao doći i otići poput vjetra, nevidljiv od njih osim ako bi se čudesno pojavio u njihovoj sredini. To je naizgled značilo da više nisu imali vođe, i nisu znali kako nastaviti u njegovoj službi.

Prema tome, iako su bili radosni da Isus više nije bio mrtav, Petar i Ivan i neki drugi, odlučili su da će se vratiti natrag ribolovu. Nabavili su opremu, i proveli su cijelu noć na jezeru, ali nisu ulovili ribe. U samo zoru na obali se pojavio stranac i raspitivao se koliko su bili uspješni. Kad su mu rekli a nisu ulovili ništa ribe, predložio im je da bace svoju mrežu s druge strane broda. Vjerojatno nevoljko, oni su to učinili, i na njihovo iznenađenje mreža je bila puna ribe.

Brzo razlučujući Ivan je rekao Petru, „Gospodin je.“ Slično se čudo dogodilo kada su prvi puta bili pozvani da postanu njegovim učenicima, da budu „ribari ljudi.“ Ivan je zaključio da je to bila metoda koju Isus sada koristi da im se otkrije. Petar je skočio u vodu i plivao do obale, „a drugi učenici dođoše lađicom.“ Isus je naložio vatru, i imao je ribu i kruh spremne za učenike, i rekao im je, „Hajde, doručujte!“ Nakon što su jeli, Isus je počeo ispitivati Petra. „Ljubiš li me više od ovih?“ upitao je. Isus je tri puta postavio Petru to isto pitanje, i Petar je tri puta potvrdio svoju ljubav i odanost. Svaki puta bi ga Isus uputio, „Pasi jaganjce moje“ ili „Pasi ovce moje.“

To mora da je bilo ohrabrujuće i utješno za Petra, jer je samo kratko vrijeme prije toga bio zaniijekao svog Gospodina. Za one koji imaju manje ljubavi u svom srcu od Isusa, to odricanje je moglo donijeti trajno udaljavanje, ili barem nedostatak pouzdanja, ali ne i kod Isusa. On je mogao čitati Petrovo srce, i znao je da je njegova ljubav bila iskrena, i da mu se moglo ukazati povjerenje kao izaslaniku. On je znao je da samo iskustvo koje je u mislima nekih diskvalificiralo Petra, moglo služiti kao vrijedna pozadina iskustva, i pomoći mu da bude još djelotvorniji da „hrani“ Gospodinove „ovce.“

U 14 nas se retku izvještava da je ovo bilo Isusovo treće pojavljivanje njegovim učenicima. Očito da se tu ukazuje na njih kao grupu. Pojavio

im se u sobi iza zaključanih vrata i na jednoj gori u Galileji. (Mat. 28:16-20) Ustvari na toj gori Isus je najavio svojim učenicima, „Dana mi je sva vlast na nebu i na zemlji.“ Ovdje im je također dao zadatak da idu u cijeli svijet i „poučavaju narode“, međutim bez uputa kako da nastave s tim. Međutim rekao im je da će on biti s njima. Kako je utješno moralo biti da onaj koji je imao svu moć na nebu i na zemlji kaže, „I evo, ja sam s vama u sve dane do svršetka svijeta“ ili doba.

KONAČNO POJAVLJIVANJE

Kada se Isus pojavio po posljednji puta, učenici su mu odvažno postavili pitanje koje im je bilo pri srcu: „Gospodine, hoćeš li u ovo vrijeme obnoviti kraljevstvo u Izraelu?“ Za njih je Isus još uvijek bio veliki obećani Mesija, onaj koji će sjediti i vladati na Davidovom prijestolju, da vlada nad Izraelom, što im je značilo da će on ponovno uspostaviti njihovo kraljevstvo.

Prije nego je Isus bio uzet od svojih učenika i razapet, ispričao im je usporedbu u kojoj je sebe usporedio sa plemićem koji mora otići u daleku zemlju i primiti kraljevstvo i vratiti se. (Luka 19:12) S obzirom da su vrlo malo viđali Isusa u tih četrdeset dana, apostoli su možda zaključili da je on bio u toj „dalekoj zemlji,“ i sada se vratio kako bi uspostavio kraljevstvo. Kralj bi se zaista vratio da uspostavi svoje kraljevstvo, ali tada još nije bilo vrijeme za to.

Vjerom i kroz prosvjetljujuću moć Svetog duha, mi sada također uživamo blagoslove da budemo „suuskrsli s Kristom.“ (Kol. 3:1-3) Dok mi ne znamo točno kada će „malo stado“ Kristovih sljedbenika biti popunjeno, mi znamo da se rad Evandeoskog doba bliži kraju, nakon čega će biti uspostavljeno kraljevstvo. Kako je prekrasno biti među onima koji nastavljaju objavljivati „evanđelje o kraljevstvu“ uznemirenom i umirućem svijetu. (Mat. 24:14)

Poruka uskrslog Krista nama kao i onim ženama koje su prve bile kod groba nakon što je Isus bio podignut iz mrtvih je „idite i recite.“ Sada to nije samo govorenje o njegovom uskrsnuću nego također i o blizini njegovog kraljevstva. To je i da govorimo jedni drugima o našoj prednosti da umiremo s njim, i o našoj nadi da ćemo biti u obličju njegovog uskrsnuća. Zaista, naša poruka jedni drugima i svijetu obuhvaća cijeli plan vjekova, koji će dosegnuti svoj krešendo u blagoslivljanju svih naroda na zemlji sa mirom, radošću, zdravljem i vječnim životom.

Isus Čisti Hram

Ključni redak: "Zar je ovaj Dom, koji se mojim zove imenom, u vašim očima špilja razbojnička? Gle, i ja to vidim, riječ je Gospodnja."
Jer. 7:11

Izabrani tekstovi:
Iza. 56:6,7; Jer. 7:9-11; Marko 11:15-19

POSTAVKA ZA ispunjenje ovih Jeremijinih proročanskih riječi dogodila se upravo nakon što se Isus službeno predstavio Židovima kao kralj. Dok je ulazio u Jeruzalem, mnoštvo je klicalo, "Hosana! Blagoslovljen Onaj koji dolazi u ime Gospodnje!" (Marko 11:9)

Isus je posjetio Izraelski Hram tog dana i, "sve uokolo razgleda pa, kako je već bio kasni sat, ode s Dvanaestoricom u Betaniju." (redak 11) Ustavši se idućeg dana, Isus se vratio u Jeruzalem i ponovno otišao u hram. Stvari koje je vidio prethodnog dana uključivale su stolove mjenjača novca i štandove na kojima su bili prodavani golubovi ljudima koji su ih željeli prinijeti kao žrtve. On je bio uvelike uznemiren s mnogim stvarima koje je vidio da se događaju u vanjskim dvorištima hrama a što je bilo suprotno Božjem zakonu datom Izraelu.

Kao Židov, Isus je posjetio Hram puno puta prije toga. (Luka 2:41-47; Ivan 5:14;

7:14; 8:2; 10:23) Međutim prema planu njegovog Nebeskog Oca ovaj posjet trebao je biti posve drugačiji. Sada su se trebale ispuniti proročanske riječi našeg ključnog retka. Hram je bio oskvrnjen, u suprotnosti izravnoj izjavi Nebesko Oca koja je zabilježena u Iza. 56:7, “jer Dom moj, zvat će se Dom molitve za sve pukove.”

U rijetkom odstupanju od Isusovog normalnog vladanja i poduzetih djelovanja, on je na trenutak preuzeo kraljevski autoritet i počeo istjerivati van trgovce. Prevrnuo je stolove mjenjačima novca, i štandove prodavačima golubova. U drugom izvještaju o ranijim iskustvima tijekom njegove službe, rečeno nam je da je tiejom sličnog čišćenja hrama Isus, “načinio bič od užadi“ i „sve istjerao iz Hrama.“ (Ivan 2:15) Kao Židovski Mesija, Isus je imao zakonsko pravo da izvrši zadatak čišćenja kuće Božje i uklanjanja onih koji su je onečistili. Hram su bili preuzeli oni koji su željeli iskoristiti prednost toga što je narod bio u nevolji. Isus je nadalje identificirao te licemjerne vjerske vođe kao one koji proždiru kuće udovičke, dok se istovremeno dugo mole, pretvarajući se da su iskreni i pravedni. (Mat. 23:14)

Postoji još veća pouka koju možemo naučiti iz izvještaja o čišćenju hrama u Jeruzalemu. Židovska „kuća Božja“ bila je predlika mnogo većeg hrama, prave Crkve Božje, koja je sada u pripremi. „Ne znate li da ste Hram Božji i da Duh Božji prebiva u vama?“ (1 Kor. 3:16) Kada jednom

bude bio završen ovaj će hram biti slavan i savršen. Ništa ga neće onečistiti, kao što je to bio slučaj sa Izraelskim hramom iz vremena našeg Gospodina, kojega je u Božjom očima činio nečistim posao koji se vršio u njemu, i tako ga lišio ljepote za koju je Bog namjeravao da ju predstavlja.

Nakon što svi pozvani od Boga, također izabrani i vjerni, završe svoj zemaljski put, oni će sačinjavati proslavljeni „dom Božji“ (1 Pet. 4:17) Taj simbolični hram tada će postati „domom molitve za sve narode“. Čovječanstvo će imati priliku pristupiti Bogu kroz posredničko djelo proslavljene Crkve, njegovog svetog hrama, u kojemu će biti pokazana njegova prisutnost a njegovo milosrđe dostupno svima.

Mesijanski Svećenik-Kralj

Ključni redak: „*I
govorahu: Zdravo,
kralju židovski! I
davahu mu pljuske.*“
Ivan 19:3

Izabrani tekst:
*Jer.23:5,6; Zah.6:9-15;
Ivan 19:1-5*

U DANAŠNJOJ lekciji vidimo Isusa kako stoji pred Pilatom. Nakon što ga je rimski upravitelj dao izbičevati, vojnici su stavili krunu od trnja Isusu na glavu, i zaogrnuili ga sa

purpurnom haljinom. Tada su mu s podsmjehom izgovorili riječi našeg ključnog retka. Pilat nije našao nikakve krivnje na njemu, zasigurno ništa da bi zaslužio smrt. Za njega je Isus imao pravo nastaviti živjeti. Zaista, kao što su apostoli kasnije rekli, “Krist,...On koji grijeha ne učini niti se nađe prijekare na ustima njegovim.” “Jer takav nam Velesvećenik i bijaše potreban: svet, nedužan, neokaljan, odijeljen od grešnika.” (1 Pet. 2:21, 22; Hebr. 7:26)

Isus je bio Krist, pomazanik, “Sin Davidov.” (Mat. 1:1) Krist je grčki ekvivalent za Hebrejsku riječ Mesija. Dalje čitamo u Marku 1:1 da je Isus bio „Sin Božji.” U Lukinom Evandelju je zapisana objava anđela Gabrijela o Isusovom rođenju. „On će biti velik i zvat će se Sin Svevišnjega. Gospodin Bog dat će mu prijestolje njegova oca Davida. On će vladati nad kućom

Jakovljevom u vijeke, i kraljevstvu njegovu neće biti kraja.“ (Luka 1:32, 33)

Vratimo li se okruženju naše pouke Pilatov jednostavan odgovor Židovskim vjerskim vođama okupljenima protiv Isusa bio je: “Evo čovjeka.“ (Ivan 19:5) Oni su prkosno odgovorili Pilatu, vičući: “Raspni ga, raspni ga.“ (redak 6) Ovo ismijavanje Božje pravde uskoro je došlo kraju kao što je zabilježeno u riječima: “Ondje ga raspeše.“ (redak 18) Izraelski su vjerski vođe potpuno odbacili, i čak prouzročili smrt, svog zakonitog kralja- dugo očekivanog Mesije.

U Zahariji 6:12 prorok je zabilježio ove riječi, “I reci mu: Ovako veli Gospod nad vojskama: Gle, čovjek, "mladica" je ime njegovo!... i on će sagraditi hram Gospodnji.” Pojam MLADICA ukazuje na Krista, i nekoliko je puta korišten u Bibliji. U Iza. 4:2 na Isusa se proročanski ukazuje kao na „izdanak GOSPODNJI.“ Na njega se također ukazuje kao na „mladicu“ koja raste iz stabla Jišaja, Davidovog Oca (Iza. 11:1) i kao na „izdanak pravedni.“ (Jer. 23:5) Zaista, Isus je bio Mesija,“ rođen iz potomstva Davidova po tijelu.“ (Rim. 1:3) Njemu je također bilo dato proročansko ime Imanuel koje znači „Bog je s nama.“ (Iza. 7:14) Isus je bio zakoniti nasljednik Izraelskog prijestolja, zato što je bio direktan potomak Davidove kraljevske linije, i zato što je bio Božji predstavnik svom narodu.

Mesijino poniženje, poslušnost do u smrt, i naknadno uzvišenje pokazano je mnogim Biblijskim recima. (vidi Iza. 52:13-15; Iza. 53; Filip. 2:5-11) Njegova savršenost kao „sina čovječjega“ sve do u smrt. učinila je mogućim da on bude „posljednji Adam“ (Hebr. 2:6-9; 1 Kor. 15:45,47) i zakonitim „nasljednikom svega.“ (Hebr. 1:2) Koncept Svećenika-Kralja vidi se kroz povezivanje raličitih redaka, “Tako i Krist ne proslavi sam sebe, da bude veliki svećenik, nego onaj, koji mu reče: Ti si Sin moj, ja te danas rodih. Kao što i na drugom mjestu govori: Ti si svećenik dovijeka po redu Melkizedekovu.” (Hebr. 5:5, 6) Ime Melkizedek znači, “Moj kralj je pravedan.“ To se ime svećenika-kralja prvi puta spominje u 1 Moj. 14:18 isto tako i Pavao ga spominje u Hebr. 7:1-4, gdje je pokazano da je on bio predlika Krista kao Vrhovnog svećenika i kralja. (Vidi Zah. 6:12, 13) On će se uskoro otkriti cijelom čovječanstvu kao „Kralj kraljeva, i Gospodar gospodara.“ (1 Tim. 6:15)

Treći Dan

Ključni redak: „On nije ovdje, on je uskrsnuo. Sjetite se, kako vam reče, kad je još bio u Galileji: Sin čovječji mora biti predan u ruke grješnika i raspet, ali će treći dan uskrsnuti.“ *Luka 24:6, 7*

Izabrani tekst:

Hošea 6:1-3; Luka 24:1-12

da,“ dva čovjeka stadoše pred njima u sjajnim haljinama“ naime Mariji Magdaleni, Ivani, i Mariji majci Jakovljevoj, obavještavajući ih da je Isus „uskrsnuo“ (redak 6) Prije svoje smrti Učitelj je govorio svojim učenicima o „sinu čovječjem.“ Bičevat će ga i ubiti, ali treći će dan uskrsnuti.“ (Luka 18:31-33) Čuvši prvotne riječi da je Isus opet živ, Petar i drugi isprva su posumnjali u vijest, i doveli u pitanje to da li je on zaista uskrsnuo iz groba. Dok se uskrsli Gospodin pojavljivao mnogim svojim sljedbenicima prije nego je uzašao na nebo, posebno je pazio da jasno uspostavi činjenicu o svom uskrsnuću jedanaestorici posebno izabranih apostola. Oni su bili pripremljeni kao njegovi izabrani svjedoci da svjedoče istine o njegovom životu, učenjima, osobnosti, smrti,

EVANDELJE PO
Luki, 24 poglavlje, daje izvještaj o Isusovom uskrsnuću, isto tako kao i neka od njegovih pojavljivanja nakn uskrsnuća njegovim učenicima kojima je služio tijekom svog života. Redak 4 kaže

uskrsnuću i budućem djelu. (1 Kor. 15:20-26; 2 Pet. 1:16-19)

Postoji daljnja pouka koju trebamo razmotriti glede „Trećeg dana.“ a koja je uvezi sa nacijom Izrael, Božjimi izabranim narodom. Hošea je prorokovao, „Ustanite, vratimo se Gospodu! Jer nas je on razderao, pa će nas on i iscijeliti; ranio nas je, i zavrit će nas. Iza dva dana on će nas već ozdraviti, treći dan podignut će nas, i živjet ćemo pred licem njegovim.“ (Hošea 6:1, 2)

Iz našeg proučavanja Biblije znamo da su Židovi izgubili Božj naklonost zbog njihovog odbacivanja Mesije. Hošea je o tome govorio kao o „dva dana“, kao što je Isus bio doslovno u grobu dva dana. Trećeg dana Isus je bio podignut iz mrtvih moćnom silom Božjom. Kao što je on ustao iz mrtvih rano ujutro trećeg dana, tako će i s početkom tisućugodišnjeg dana Mesijine vladavine, trećeg dana Hošeinog proročanstva, kao što je Pavao rekao, „sav Izrael biti spašen.“ Misao iz tih riječi je da će Izrael biti spašen od sljepoće koja je došla na njih kao narod kad su odbacili Mesiju, i oni će ga prepoznati kao svog velikog Izbavitelja. (Rim. 11:25, 26)

Treći redak 6 poglavlja Hošee dalje objašnjava, “Budimo razboriti i težimo revno za spoznanjem Gospoda! Kao zora on će sigurno doći. Kao zimski dažd sići će nam, kao kasni dažd, koji natapa zemlju.” Tog trećeg dana Izrael će spoznati. Oni će razumjeti da je svrha Kristovog prvog

dolaska bila da omogući otkupninu, i da započne pozivati one koji će biti njegovi sveti, i Židovi i Nežidovi, pružajući im vodu istine - „zimski dažd.“ Na isti će se način razumjeti da je svrha Gospodinovog drugog dolaska bila da dovrši djelo sakupljanja svetih, i da također „podigne“ Izrael, ustvari da im da kao i svijetu čovječanstva život kroz drugo izlivanje vode istine - „kasni dažd.“ Kako se prekrasno Hošeino proročanstvo slaže sa istinama povezanima sa Isusovim uskrsnućem trećeg dana. Zahvalni smo što nam je Bog objavio te tajne, u ovaj dan u kojem živimo, kroz Sveti duh. Zaista, Isus je rekao, “A blagoslovljene su oči vaše, što vide!” (Mat. 13:16)

Pouka četiri

Od Patnje Do Slave

Ključni redak: “I počevši od Mojsija i od svih proroka, tumačio im je što u svim Pismima stoji o njemu.” Luka 24:7

***Izabrani tekstovi:
Iza. 53:5-8;
Luka 24:25-27, 44-47***

RIJEČI našeg ključnog retka uzete su iz svjedočanstva koje je naš uskrsnuli Gospodin dao kada se je pojavio kao stranac dvojici učenika koji su išli prema selu Emausu. On je znao da proroci nisu samo prorekli dolazeće slave koje će biti njegove

nego i patnje koje će morati podnijeti prije svog proslavljenja. Jedno od mnogih takvih proročanstava koje govori o tim stvarima nalazimo u Jeremijinim riječima, “A ja bijah kao janje...odvedeno na klanje.“ (Jer. 11:19) Ovaj je strnac objasnio da je bilo nužno za Isusa da pretrpi sve te stvari, da bi ispunio svoje djelo kao, “Jaganjac Božji koji oduzima grijeh svijeta!“ (Ivan 1:29)

Daljnje potvrde tih istina u svezi Isusa nalazimo u izvještajima i Starog i Novog zavjeta. U Iza. 53:5, 7 čitamo, “A on bijaše proboden zbog naših prijestupa, satrt zbog naših bezakonja; na njemu bijaše kazna- radi našega mira, i njegovim ranama mi smo iscijeljeni...On bijaše mučen i zlostavljan, ali ne otvori usta svojih.“ Apostol Pavao ukazuje da je bilo neophodno da naš Gospodin podnese sve to, čak do u smrt, “da bi mogao sosjećati s nama u našim slabostima.“ Tako, “iz onoga što pretrpi nauči se poslušnosti.“ (Hebr. 4:15; 5:8)

Najbolji prinos kojeg je netko od pale rase mogao dati nije mogao oduzeti grijeh. Adam, savšen čovjek je sagriješio, i samo ga je savršeni čovjek Isus, mogao otkupiti. U jednom drugom proročkom svjedočanstvu slušamo Isusa kako kaže za sebe, “Ni žrtva ni prinosnica nije ti mila- uši si mi otvorio- paljenicu i okajnicu ne išćeš. Tada rekoh: Evo dolazim, u svitku knjige pisano je za mene. Omilje mi Bože moj, vršiti volju tvoju, i Zakon tvoj

u mojem je srcu.“ (Ps. 40:6-8) Riječi „u svitku knjige“ su daljnje ukazivanje na činjenicu da se o Isusovom djelu otkupljenja proročki govorilo u „Zakonu Mojsijevu i Prorocima i Psalmima.“ (Luka 24:44)

Prije svoje smrti Isus je objavio o sebi, “Ja sam svijetlo svijeta. Tko mene slijedi, neće hoditi u tami, nego će imati svjetlo života.“ (Ivan 8:12) Sada kad se pojavio svojim učenicima kao uskrsli Gospodin dao im je riječi koje su bile osmišljene da prosvjetle njihove umove isto tako kao i da im da utjehu s obzirom na svrhu njegove smrti i uskrsnuća. “Isus im reče: Mir vama...tada im rasvijetli pamet da razumiju Pisma.“ (Luka 24:36, 45)

Stoljećima ranije, Mojsije je ponovio narodu Izraela sve riječi Zakona. Sada je Isus, “Prorok, poput Mojsija,“ ispunio Zakon, i počeo otvarati pamet svojim učenicima, “govoreći im o onome što se tiče kraljevstva Božjega,“ i poučavajući ih da, “ispune Zakon Kristov.“ (Djela 1:3; Gal. 6:2) Nakon što se uskrsli Gospodin pojavio svoj učenicima u dovoljnoj mjeri ostvarivši sve ono što je bilo neophodno za njih, “odmače se od njih i bi uznesen u nebo.“ (Luka 24:51) Zaista se možemo radovati ovim riječima, “Dostojan je Jaganjac zaklani primiti silu, i bogatstvo, i mudrost, i snagu, i čast, i slavu, i blagoslov.“ (Otkr. 5:12)

Razmišljanja o Sionu

„Blagoslovljen je onaj, kojega si izabrao, da bude blizu tebe, da prebiva u dvorima tvojim! Nasitimo se dobrom kuće tvoje, svetoga hrama tvojega.“

Psalam 65:4

PSALME se ponekada nazivalo pjesmaricom crkve. Mnogi od njih, uključujući i Ps.65, posvećeni su „Zborovođi“, koji ih je uglazbio, a danas ga možemo poistovjetiti sa Isusom Kristom, našim Gospodinom, Zborovođom Božjeg duhovnog hrama. Svojim učenjima i primjerom, on je otkrio harmoniju tih probranih melodija, tih duhovnih pjesama koje je komponirao David, dražestan Izraelov pjevač, i drugi iz njegove linije.

Konkretno, Psalmi su jedan od dijelova Božje riječi posvećenih obožavanju. Oni ukazuju na način na koji se možemo obratiti Bogu s prikladnim jezikom, i sa ispravnim stavom pobožnosti. U Psalmima su nam otkriveni svi aspekti mnogih i različitih iskustava Kršćanskog života, i predložen prikladan jezik za svaku priliku. Psalam 65 kojeg sada razmatramo, izražava neka od osjećanja Gospodinovog naroda koji živi na kraju Evandeoskog doba. Oni su posebice bili

blagoslovljeni s velikim izlivanjem istine tijekom ovo razdoblje Žetve, i stoga su u stanju razmišljati o djelovanju različitih obilježja Božjeg velikog plana spasenja.

U prvom retku ovog Psalma David objavljuje, “Tebi, Bože na Sionu, pripada hvalospjev“ Sion je jedno od imena koja su reprezentativno dati sljedbenicima Krista tokom Evanđeoskog doba. Ova klasa, sa Isusom kao svojim poglavarem, sačinjavat će nebeski dio kraljevstva. Izrael je kao nacija u nekim pogledima predočavao ovu Sionsku klasu Evanđeoskog doba, međutim nije bilo ni sinova Božjih ni duhovnog Siona u danima psalmiste. Premda ovaj psalam odražava mnogo toga što je istina u pogledu Davida, i o Izraelu, ipka u njemu psalmista prije svega proročanski govori o vremenu kada će doći u postojanje Sionska klasa sadašnjeg doba i koja će početi hvaliti Boga objavljujući vrline osobnosti i plana Nebeskog Oca. (Ps. 139:14-16)

SION ZAPOČINJE SVOJE DJELO

Proročanstvo 65 Psalma koje ima svoju primjenu na Kristovim sljedbenicima počelo se ispunjavati na Pedesetnicu. Od tada se ta klasa počela razvijati i tada se počeo uzdizati Bogu uzvik hvale kakav se nikada prije nije čuo od predodžbenog Siona, kuće slugu. To je još snažnije sugerirano u jenom suvremenijem prijevodu, “Za tebe je hvala i tišina, Bože, na Sionu.“

David nastavlja, “tebi neka se izvršuju zavjeti!” Ovdje se govori o zavjetu ili savezu u kojeg su ušli svi od klase Siona. U drugom Psalmu David ocrtava taj zavjet, govoreći, “Skupite mi sluge moje, što su sklopile zavjet s menom na žrtvi!” (Ps. 50:5) To je zavjet potpune posvete, u koji ulaze i vjerno ga izvršavaju svi koji ispunjavaju uvjere da budu članovi Krista, klase Siona Evanđeoskog doba.

„Ti uslišitelju molitava, k tebi neka se utječe svako tijelo!“ nastavlja David. (Ps. 65:2) Jedna od stvari koje je Isus razjasnio svojim učenicima je da kroz njega imaju pristup Ocu u molitvi. (Ivan 14:13) Mi dalje učimo da će kasnije, kroz proslavljenog Krista- pravog hrama Božjeg- svako tijelo iamtati pristup Bogu u molitvi. To će biti za vrijeme kraljevstva, jer Izaija je napisao, “jer će se kuća moja zvati kuća molitve za sve narode.” (Iza. 56:7)

U trećem retku naše pouke, psalmista govoreći kao jedan od klase duhovnog Siona, ukazuje na iskustva posvećenih na uskom putu, pa kaže, “Teško me pritiskuje krivnja zlodjela.“ To nas podsjeća na riječi našeg Učitelja, “kad vas ljudi zbog mene grde i progone i za vama lažno sve zlo govore!” (Mat. 5:11) Ove izjave ukazuju na istinu da se Božji narod često pojavljivao u očima svijeta kao zločinci. Međutim u svoje će vrijeme njihovi karakteri biti opravdani. Premda po tijelu nisu

savršeni, David kaže nastavljajući u trećem retku, “ali ti opraštaš (pokrivaš) grijeha naše.”

U četvrtom retku skreće nam se pažnja na kvalitetu novoizabrane klase Siona. Ove riječi citirane u uvodu ovog članka pokazuju da je zaista veliki blagoslov biti izabran od Boga. Kad razmišljamo o broju onih koji nisu bili pozvani da budu dio ove posebne klase, isto tako kao i o nebrojenima koji su živjeli i umrli u neznanju o radosnim vijestima spasenja, shvaćamo da nam je stvarno ukazana posebna naklonost kad smo primili pozivnicu za Nebeski poziv Božji u Kristu Isusu.

Osim toga, ako se sjetimo koliko smo zbog svoje prirode bili u ropstvu grijeha, i koliko su nas zemaljski interesi, prolazne stvari, posao, itd. zaokupljali vrlo je jasno da je Gospod učinio jako puno za nas. Pružio nam je pomoć kako bi nas oslobodio od tih ograničavajućih utjecaja dajući nam, kroz svoje providnosti, vrijeme i želju da istražimo istinu. Ukazao nam je milost kako bi smo napravili neophodne korake vjere i poslušnosti, da možemo dobiti odnos s njim kao duhom rođeni sinovi Božji i prebivati u njegovim dvorima- stanje potpune posvete njemu.

David nastavlja u riječima našeg uvodnog teksta, podsjećajući nas da je ova klasa Siona zadovoljna sa dobrotom Božjeg doma- njegovog svetog hrama. U ovom razdoblju žetve Evandeoskog doba, mi smo čuli Gospodinovo kucanje, i cijenili dokaze njegove prisutnosti.

Otvorili smo vrata naših srca Učitelju da uđe i da večera s nama, i zadovoljni smo s tim bogatstvima njegove milosti. Zaista, želja našiju srca je da uskoro prebivamo s njim u njegovom „svetom hramu.“

BOŽJE PROVIDNOSTI SU ZASTRAŠUJUĆE

„Ti nas uslišiš u dobroti čudesnim djelima; ti Bog, spasitelj naš.“ (redak 5) Izgleda da se ovdje ukazuje na Gospodinove providnosti u povezanosti s njegovim narodom, i to posebno očitovanje njegove moći u njihovu korist u povezanosti sa skorom uspostavom kraljevstva. “Ti pouzdanje svih krajeva zemaljskih, najdaljega žala (u sadašnje vrijeme)” – odnosno odvojeni od uzburkanih masa čovječanstva.

U dan nevolje koji prethodi uspostavi kraljevstva, kada će vladalačke sile Mesijanskog doba biti čvrsto ustanovljene, biti će veliko očitovanje božanske moći. Nezadovoljstvo uzburkanih masa čovječanstva tada će biti utišano, i blagoslovi obnove zadovoljit će najdraže nade ljudi. “Doći će (oni) k dragocjenosti svih naroda“ kaže prorok. (Hag. 2:7) Sada međutim „željno iščekivanje“ ljudskog roda mora čekati „objavljivanje sinova Božjih.“ (Rim. 8:19) Psalmista o tome govori u recima 6 i 7: “Koji tvrdo postavljaš gore svojom snagom, opasan jakošću; Koji utiša buku morsku, bučne valove, bunu naroda.“

Sad napuniš klicanjem istok i zapad.“ (redak 8) Klicanje istoka i zapada izgleda ukazuje na čovjekove dane kako idu jedan za drugim. Simbolički, tekst ukazuje na Evanđeosko doba spasenja, kojega će slijediti milenijski dan Kristovog kraljevstva. Shvaćanje da se približavamo vremenu velike Epohalne promjene prouzročuje veliku radost među Gospodinovim narodom. „A Sion čuje to i raduje se; klikću kćeri Judine zbog sudova tvojih, Gospode!“ Ps. 97:8

DAN POHOĐENJA

U devetom retku stoji, “Pohodio si zemlju i natopio je.“ Biblija nam skreće pažnju na različita Božja pohođenja. Naprimjer, jedno takvo bilo je na kraju Židovskog doba, kada je poslao Isusa Izraelu i svijetu. Biblija nam u vezi s tim kaže da Izrael „nije prepoznao vrijeme svoga pohođenja.“ (Luka 19:44)

Na kraju Evanđeoskog doba dolazi drugi dan pohođenja. I sada su opet velike mase nominalnih duhovnih Izraelaca na isti način nepripremljeni za Kristov dolazak, i nisu u stanju prepoznati znakove njegove nevidljive prisutnosti. I napokon s uspostavom kraljevstva doći će veliki dan pohođenja svijetu općenito, kada će davno obećani blagoslovi života biti dostupni svim narodima na zemlji. (1 Moj. 12:3;28:14; Djela 3:20, 21)

Rijeka istine, o kojoj se u 9 retku govori kao o „rijeci Božjoj,“ preplavit će sve u taj dan. Hranjivo i jačajuće „žito“- prirodna i duhovna hrana- biti će obrok cijelog čovječanstva, i bit će pruženo kada čovječanstvo bude bilo kroz iskustva pripremljeno primiti ga. Jedan suvremeni prijevod kaže, “Ti pripremaš žito njihovo, jer tako ti pripremaš zemlju.”

Redak 10 sugerira kako će mudrost, moć i ljubav velikog Ratara djelovati tijekom Milenijskog dana, s ciljem da čovječanstvo donese mnogo ploda, i bude u potpunosti prijemljivo blagoslovima kraljevstva, postižući potpunu obnovu svega što je bilo obnovljeno u Adamu. Citiramo: “Brazde (dajući posebnu pomoć depresivnima i grijehom degradiranim dijelovima čovječanstva) joj natopi, grude (one klase koje će u taj dan misliti za sebe sa s malo bolji od drugih, trebat će malo nivelacijskih iskustava) joj poravna (izravnati), pljuskom (pljuskom božje milosti i dobrote) je razmekša (one koji su trvdog srca), usjeve joj blagoslovi (svaki napor uložen u razvoj ispravnog karaktera i slušanja zakona kraljevstva).“

„Godinu okruni dobrotom svojom“ (Ps. 65:11) Kao što je doslovna godina često okrunjena sa obilnom žetvom, tako i mi imamo svaki razlog za očekivati da će djelo Kristovog tisućugodišnjeg kraljevstva biti okrunjeno sa obilnom žetvom. Ta će se žetva sastojati od obnovljenog raja, i rase savršenih ljudskih bića koja će ga nastaviti- sa

samo nekolicinom nepopravljivih zlih koji će trebati biti uništeni u drugoj smrti. Psalmista nastavlja govoreći, “stazama tvojim kaplje pretilina.“ - to jest bogati blagoslovi dolaze onima koji hode stazama Gospodnjim. “Sve su staze Gospodnje milosrđe i istina, onima koji čuvaju savez njegov i svjedočanstva njegova.“ (Ps. 25:10) „Padaju (bogati blagoslovi Gospodnji) na pašnjake po pustinji (pašnjake pripremljene za Gospodinove ovce u prijašnjoj pustinji grijeha i smrti), brežuljci (svaka mala nacija na zemlji) se opasuju radošću“ (Ps. 65:12) Ova slika kraljevskih blagoslova je proširena kako psalmista nastavlja (redak 13): “Odijevaju se livade (cijela zemlja postat će pašnjak za poslušno čovječanstvo) stadima; dokine su pokrivene žitom; vesele se i pjevaju.“ To je prekrasna slika obnovljenog čovječanstva koje pjeva vječnu pjesmu hvale Bogu za svu njegovu ljubaznu dobrotu. “Sve što dah ima neka hvali Gospoda. Slava Gospodu!“ (Ps. 150:6)